

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 2/11
Дана 25.03.2011. године
Б Е О Г Р А Д

О.К.

ОК	ОК организовани криминал
----	--------------------------

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Слободана Рашића, председника већа, Верољуба Цветковића, Савке Гогоћ, Надежде Мијатовић и Драгољуба Ђорђевића, чланова већа, са вишим судијским сарадником Александром Симић, записничарем, у кривичном предмету **оптуженог АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, оптужених АА, ББ, ВВ и бранилаца оптужених АА, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ББ, ЖЖ и ВВ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1бр.98/2010 (КП бр.25/07) од 12.07.2010. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЈУ СЕ жалбе бранилаца оптужених ГГ и ЂЂ, па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1бр.98/2010 (КП бр.25/07) од 12.07.2010. године, само у делу одлуке о казни у односу на ове оптужене, тако што **Апелациони суд у Београду, Посебно одељење**, применом одредби чланова 4, 14, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 Кривичног законика, **оптуженог ГГ**, за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, **осуђује на казну затвора у трајању од 2 (две) године**, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.03.2007. године до 18.03.2008. године, а **оптужену ЂЂ**, за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, у саизвршилаштву, у вези члана 33 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, **осуђује на казну затвора у трајању од 1 (једне) године**, у коју јој се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.03.2007. године до 17.09.2007. године, **док се жалбе бранилаца оптужених ГГ и ЂЂ у осталом делу, као и жалбе Тужиоца за организовани криминал, оптужених АА, ББ и ВВ и бранилаца оптужених АА, ДД, ЕЕ, ББ, ЖЖ и ВВ у целости, ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 98/2010 (КП 25/07) од 12.07.2010. године, окривљени АА, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ВВ оглашени су кривим што су у ставу I изреке оптужени АА, ГГ, ЕЕ, ББ, ВВ и сведок сарадник СА, а у ставу II изреке оптужени АА, ДД, ЂЂ, ГГ, ЕЕ, ББ, ЖЖ, ВВ и сведок сарадник СА, извршили и то оптужени АА, ГГ, ЕЕ, ББ и ВВ кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, а оптужени ДД, ЂЂ и ЖЖ, кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, у саизвршилаштву, у вези члана 33 Кривичног законика, а у ставу III изреке оптужени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, па је суд на основу наведених законских прописа и применом чланова 4, 14, 22, 25, 42, 45 и 54 КЗ оптуженом АА претходно утврдио за кривично дело из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 11 година и 10 месеци, а за кривично дело из члана 348 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 6 месеци, па је применом наведених законских одредаба и члана 356 ЗКП за све оптужене, члана 60 КЗ у односу на оптуженог АА, члана 63 КЗ за оптужене који су били лишени слободе или у притвору, а у односу на оптужене ГГ, ЂЂ, ЕЕ и ББ и чланова 56 и 57 КЗ, за учињена дела осудио и то: оптуженог АА на јединствену казну затвора у трајању од 12 година, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.03.2007. године, до упућивања у установу за издржавање казне затвора, оптуженог ГГ на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.03.2007. године до 18.03.2008. године, када му је укинут притвор, оптуженог ДД на казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.03.2007. године до 12.07.2010. године, када му је укинут притвор, оптужену ЂЂ на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју јој се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.03.2007. године до 17.09.2007. године, када јој је укинут притвор, оптужену ЕЕ на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју јој се урачунава време лишења слободе од 17.03.2007. године до 19.03.2007. године, када јој је укинуто задржавање, оптужену ББ, на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју јој се урачунава време лишења слободе од 17.03.2007. године до 19.03.2007. године, када јој је укинуто задржавање, оптуженог ЖЖ на казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.04.2007. године до 15.05.2008. године, када му је укинут притвор и оптуженог ВВ, на казну затвора у трајању од 7 година, у коју му се урачунава време лишења слободе и у притвору од 17.09.2008. године, до упућивања у установу за издржавање казне затвора. На основу члана 246 став 7 КЗ, одузета је опојна дрога и средства за њихову производњу и прераду, па је одузето од: оптуженог АА опојна дрога хероин у облику базе укупне бруто масе 23.807,58 грама, смеша опојне дроге хероин у облику базе и активних разблаживача кофеина и парацетамола укупне нето масе 993,94 грама, опојна дрога кокаин у облику хидрохлорида укупне нето масе 2.026,44 грама, смеша кофеина и парацетамола укупне нето масе 1.635,16 грама, ефедрин нето масе 203,23 грама, црна торба и делови од пресе, који се налазе у наведеној торби, миксер

“Мулинекс”, браон и сиве селотејп траке, црна торба и плава дизалица за пресу, која се налази у наведеној торби и рам за пресу (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), пластична плава вангла, метална супена кашика, цециљке, дигиталне вагице, селотејп траке, црна футрола за дигиталну вагицу, пластична полупровидна мерица, нож дужине сечива око 14 цм са црном дршком, 4 војне гас-маске (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), оптуженог ЖЖ, опојна дрога хероин у облику базе укупне бруто масе 5.128,15 грама. Сходно члану 87 став 1 и став 2, у вези члана 79 став 1 тачка 7 и 80 КЗ, суд је изрекао меру безбедности одузимања предмета, па се одузима од: оптуженог АА торба са натписом “Еверест”, црно-тегет боје, најлонске кесе, селотејп траке (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), путничко моторно возило марке “Ауди А-6” 3.0 ТДИ, саобраћајна дозвола серијског броја СР __, издата за предметно возило и оригинални кључ за отварање и стартовање возила, путничко моторно возило марке “Мерцедес”, саобраћајна дозвола серијског броја СР __ и оригинални кључ за отварање и стартовање возила (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), папирна кеса са натписом “Еуромода”, најлонске кесе, црни кофер, црно-плава папирна кеса и пластичан оклоп од акумулатора марке “Black horse”, црвено-плава кеса и један пластичан оклоп од акумулатора, један малокалибарски пиштољ марке “Bernadeli Mod” - “Vebi” са серијским бројем 17585, празан оквир за пиштољ ЦЗ, две кутије са укупно 50 метака, кал. 9мм, 5 малокалибарских метака, кал. МК 22, картица “Телекома Србије”, број 064/__, визит-картица Скупштине града Београда и друге ствари (ближе описане у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), мобилни телефони са картицама (ближе описани у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), пластична облога за акумулатор, марке “Black horse”, сиве боје (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПС Аранђеловац од 17.03.2007. године), оптуженог ГГ, мобилни телефони (ближе описани у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), акумулатори, хидраулична дизалица и рам за пресу (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПС Аранђеловац од 17.03.2007. године), оптуженог ДД, један мобилни телефон, са картицом (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), оптужене ЂЂ, једна картица “Промонте”, четири картице “Телекома Србије” и пет картица “Моби 2” (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 19.03.2007. године), мобилни телефони, са картицама, мушка торбица марке “Версаће”, мушки новчаник црне боје и једна црна кожна футрола за кључеве са 9 кључева (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Нови Пазар – ОКТ, бр.КУ-242/07 од 17.03.2007. године), мобилни телефон, са картицом (ближе описан у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 18.03.2007. године), оптужене ЕЕ, мобилни телефони са картицама (ближе описани у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), оптужене ББ, мобилни телефон са картицом броја (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године), оптуженог ЖЖ, путничко возило марке “Шкода __”, кључ од возила марке “Шкода __”, две регистарске таблице, броја __, саобраћајна дозвола

за возило марке “Шкода _” и полиса осигурања издата од стране ДДОР “Нови Сад”, број _ (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима СУП Крагујевац – СПИ Крагујевац, од 27.02.2007. године) и оптуженог ВВ, мобилни телефони са картицама (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима УКП – СБПОК од 17.09.2008. године), апарат “ламинатор”, исправе – путне исправе, личне карте, возачке дозволе и здравствена књижица, картице мобилне телефоније и други предмети (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Н.Сад, ОКП – Одсек за сузбијање привредног криминалитета од 17.09.2008. године, под тачкама 1 до 37). На основу члана 193 – 196 ЗКП, обавезани су оптужени АА, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ББ, ЖЖ и ВВ да на име трошкова кривичног поступка плате износе који ће бити појединачно одређени посебним решењем, као и да на име паушала, по овој пресуди, плате износе оптужени АА, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ББ и ВВ, од по 20.000,00 динара, а оптужени ГГ и ЖЖ, од по 10.000,00 динара, у року од 15 дана, од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Истом пресудом у ставу IV изреке против сведока сарадник СА је на основу члана 504з став 2 у вези става 1 ЗКП (“Сл. лист СР Југославије” 68/2002), у вези члана 147 Закона о изменама и допунама ЗКП (“Сл. гласник РС” бр. 72/2009), одбијена оптужба да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 Кривичног законика (“Сл. гласник РС” бр. 85 од 06.10.2005. године), у саизвршилаштву, у вези члана 33 КЗ и продуженом трајању, у вези члана 61 КЗ. На основу члана 512 став 1 ЗКП од сведока – сарадника СА одузима се један мобилни телефон марке “Нокиа 1110”, тип RH-70, сиве металик боје, имеи броја _ и бројем картице 062/_ и једна платнена торба, црне боје, марке “SPORTS XIANG YU” (ближе описано у потврди о привремено одузетим предметима ПУ Крагујевац – ОКП, од 03.03.2007. године), а на основу члана 197 став 1 ЗКП трошкови кривичног поступка у делу који се односи на сведока сарадника СА, падају на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- Тужилац за организовани криминал, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, првостепену пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала, К-По1бр.98/10 (КП 25/07) од 12.07.2010. године, у односу на осуђујући део, преиначи и оптуженом АА најпре за извршена кривична дела утврди појединачне казне затвора у дужем трајању, а потом оптуженог АА осуди на јединствену казну затвора у дужем трајању, као и да оптужене ГГ, ЕЕ, ББ, ВВ, ДД, ЂЂ и ЖЖ због извршеног кривичног дела осуди на казне затвора у дужем трајању од казни изречених првостепеном пресудом,

- оптужени АА, из свих законом предвиђених разлога и одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда укине у целости или у једном делу тако што ће се изменити правна квалификација кривичног дела у односу на постојање организоване криминалне групе и да се сходно таквој одлуци измени пресуда у погледу одлуке о казни, тако што ће му бити изречена блажа кривична санкција од изречене, као и да буде обавештен о седници већа,

- оптужена ББ, из свих законом предвиђених разлога и одлуке о казни, са предлогом да се жалба уважи, да степен њене кривичне одговорности – што је

сестра оптуженог АА, по законима Републике Србије није кривично дело, а уколико суд нађе постојање њене кривице, да јој се изрекне условна осуда, као и да буде обавештена о седници већа,

- оптужени ВВ, из свих законских разлога, са предлогом да се жалба уважи као основана и да се првостепена пресуда укине и одбаци оптужница из разлога предвиђених у члану 390 став 1, односно да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се иста преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, као и да са браниоцем буде обавештен о седници већа,

- бранилац оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама, одузимању имовинске користи, трошковима кривичног поступка и имовинско-правним захтевима, са предлогом да се првостепена пресуда укине и врати на допуну доказног поступка и поновно одлучивање, као и да са наведеним оптуженима буде обавештен о седници већа,

- бранилац оптужене ЕЕ, адвокат ЕБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће оптужену ЕЕ ослободити од оптужбе, као и да са оптуженом буде обавештен о седници већа,

- бранилац оптужене ЕЕ, адвокат ЕБ1, због апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку, као и да буде обавештен о седници већа,

- бранилац оптуженог ДД, адвокат ДБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да исту преиначи тако што ће оптуженог ДД ослободити од оптужбе, односно да првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о казни, тако што ће оптуженог блаже казнити,

- бранилац оптуженог ЖЖ, адвокат ЖБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду и оптуженог ЖЖ ослободи од казне на основу члана 355 став 2 ЗКП или да оптуженог знатно блаже казни, као и да са оптуженим буде обавештен о седници већа,

- бранилац оптужених ДД и ЂЂ, адвокат ДБ1, због битне повреде

одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни (кривичној санкцији) и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да исту преиначи тако што ће оптужене ДД и ЋЋ ослободити од оптужбе, односно да пресуду преиначи у погледу одлуке о казни тако што ће оптужене блаже казнити, као и да са оптуженима буде обавештен о седници већа и

- бранилац оптуженог ВВ, адвокат ВБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и одбаци оптужницу из разлога предвиђених у члану 390 став 1 ЗКП, односно да побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно поступање и одлучивање или да исту преиначи тако што ће оптуженог ВВ ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет, као и да се укине притвор оптуженом и да са оптуженим буде обавештен о седници већа.

Оптужени АА је поднео одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Оптужена ББ је поднела одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал је поднео и бранилац оптуженог ВВ, адвокат ВБ, са предлогом да се жалба одбије као неоснована.

И бранилац оптужене ЕЕ, адвокат ЕБ1 је поднео одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, са предлогом да се одбије као неоснована.

Тужилац за организовани криминал је у поднеску КТЖ бр.16/11 од 28.01.2011. године предложио да Апелациони суд у Београду као основану уважи жалбу Тужиоца за организовани криминал од 08.10.2010. године, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр.98/10 (КП 25/07) од 12.07.2010. године и исту пресуду преиначи и оптуженом АА најпре за извршена кривична дела утврди појединачне казне затвора у дужем трајању, а потом оптуженог АА осуди на казну затвора у дужем трајању, као и да оптужене ГГ, ЕЕ, ББ, ВВ, ДД, ЋЋ и ЖЖ осуди на казне затвора у дужем трајању од изречених првостепеном пресудом, а да жалбе бранилаца оптужених и оптужених: опт. АА, адвоката АБ и оптуженог лично, опт. ГГ, адвоката АБ, опт. ДД, адвоката ДБ1 и СБ и адвоката ДБ, опт. ЋЋ, адвоката ДБ1, опт. ЕЕ, адвоката АБ, адвоката ЕБ1 и адвоката ЕБ, опт. ББ, адвоката АБ и оптужене лично, опт. ЖЖ, адвоката ЖБ и опт. ВВ, адвоката ВБ и оптуженог лично, изјављене против првостепене пресуде, као неосноване одбије. Такође је предложио да Апелациони суд у Београду одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал против наведене пресуде које су изјавили оптужени и браниоци оптужених и то бранилац оптужене ЕЕ, адвокат ЕБ1, оптужени АА лично, оптужена ББ лично и бранилац оптуженог ВВ, адвокат ВБ, као неосноване одбије.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао јавну седницу већа у смислу члана 375 ЗКП у дане 23. и 24. марта 2011. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Дубравке Дмитровић, оптуженог АА, оптуженог ГГ, оптуженог ДД, оптужене ЋЋ, оптужене ББ, оптуженог ЖЖ, оптуженог ВВ, адвоката АБ-браниоца оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ, адвоката ДБ-браниоца оптуженог ДД, адвоката ЕБ1-браниоца оптужене ЕЕ, адвоката ЕБ2, који се јавио по заменичком пуномоћју за адвоката ЕБ браниоца оптужене ЕЕ и адвоката ВБ и ВБ1, која је била присутна по заменичком пуномоћју, бранилаца оптуженог ВВ, а у одсуству уредно обавештених оптужене ЕЕ, браниоца оптуженог ЖЖ, адвоката ЖБ и адвоката ЕБ-браниоца оптужене ЕЕ, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и одговорима на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, те изјашњења изнетих на јавној седници већа, као и писменог изјашњења Тужиоца за организовани криминал, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Побијаном пресудом, као и поступком који је претходио доношењу исте нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка, нити је њоме повређен кривични закон на штету оптужених, а на које повреде овај суд, као другостепени, поводом жалби, у смислу члана 380 ЗКП-а, пази по службеној дужности.

Првостепена пресуда не садржи ни битне повреде одредаба кривичног поступка на које се указује изјављеним жалбама оптужених и њихових бранилаца.

Насупрот изнетим жалбеним наводима оптуженог ВВ и његовог браниоца у побијаној пресуди није садржана битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 5 ЗКП, која се према жалбеним наводима састоји у томе што је првостепени суд повредио прописе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца. Наиме, тиме што у претходном поступку у односу на овог оптуженог није донето решење о спровођењу истраге, није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, будући да су наведене повреде учињене у претходном поступку на изванредан начин саниране, односно конвалидиране ступањем оптужнице на правну снагу, како то правилно закључује првостепени суд, тако што је по завршеној истрази оптужени ВВ оптужен за исто кривично дело, бранилац оптуженог је примио наведену оптужницу, која је достављена оптуженом преко огласне табле суда, на коју бранилац није уложио приговор, па је након што је оптужница ступила на правну снагу донето решење да се оптуженом ВВ има судити у одсуству, а након што је лишен слободе, оптужени је био укључен у поступак, дата му је могућност да се брани, износи своју одбрану и све оно што према процесном праву припада оптуженом.

У првостепеној пресуди нису садржане ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП, јер се побијана пресуда не заснива на доказима на којима се према одредбама ЗКП-а не може заснивати.

Најпре, насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца оптуженог ВВ, аудио записи, као и транскрипти аудио записа телефонских разговора

представљају доказе који су прибављени на законит начин, за чије прибављање је постојала формална наредба истражног судије, а транскрибован део је у најзначајнијем и највећем делу у потпуности веран ономе што је изговорено у аудио – запису, изузев места која се и у транскриптима ових комуникација наводе као неразумљива, што је суд и констатовао на главном претресу приликом њиховог упоређивања, при чему треба истаћи да су ови докази сагласни и другим доказима и то потврдама о привремено одузетим телефонима са бројевима картица.

Такође, чињеница да су органи унутрашњих послова одредили вештачења, те да је конкретно поступање органа унутрашњих послова које су сами предузимали наведене радње противно одредби члана 238 став 3 ЗКП, како се то неосновано истиче у жалби бранилаца оптужених, не представљају доказе на којима се пресуда по одредбама ЗКП не може заснивати, па су супротни жалбени наводи браниоца оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ оцењени као неосновани. Ово стога што се радило о предузимању радњи-одређивању вештачења која се односе на утврђивање да ли одређена супстанца или материја представља опојну дрогу – физичко-хемијско вештачење, које не трпе одлагање, од стране органа унутрашњих послова у предкривичном поступку, иако се ради о кривичном делу за које је прописана казна затвора преко 10 година и наведено може представљати само релативно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 2 ЗКП, а која није од утицаја на законитост и правилност првостепене пресуде.

По оцени овога суда неосновани су и наводи из жалби бранилаца оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ да изршено ДНК вештачење представља доказ на којем се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати. Ово стога што из списка предмета произлази да је по наредби Округног суда у Крагујевцу, судије Данице Маринковић од 17.03.2007. године и 19.03.2007. године Биолошком факултету Универзитета у Београду достављен материјал у вези са предметом, као и неспорни узорци лица која су доведена у могућу везу са овим предметом, па поступајући према наредби, у циљу испуњења задатака вештачења, материјал је прегледан, изузети су биолошки трагови и утврђени су одговарајући ДНК профили и то неспорни ДНК профили оптужених АА, ГГ, ББ и ЕЕ. Околност да ДНК идентификација оптужене ЕЕ није извршена 27.03.2007. године, ни 03.04.2007. године, већ тек 04.05.2007. године, је без значаја, па се жалбени наводи да је "траг" који је незаконито обезбеђен и изолован као брис 37 настао трансфером са неког од предмета са којима је оптужена била у додиру, оцењују као неосновани, будући да се вештак ВВ1 изјаснила и потпуно је искључила могућност да је са неког другог предмета дошло до тога да се траг пренесе на пакете, јер би се у том случају добила минимална количина ДНК материјала, а што ако се погледају профили није случај у конкретној ситуацији. Дакле, вештак је дао образложење да секундарни трансфер је искључен, јер иако може да постоји пренос са неког другог предмета, наведено не може да надјача примарни ДНК профил, а поред тога треба истаћи да наведено вештачење има потпору и у другим изведеним доказима, пре свега у исказу сведока сарадника.

Неосновано се жалбама бранилаца оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ истиче да је исказ сведока сарадника СА требало да се изузме из доказног материјала, јер је према жалбеним наводима ово лице добило статус сведока сарадника

противно одредбама чланова 504о -504ћ ЗКП, будући да је СА имао статус оптуженог, те да је стога и могао да присуствује испитивању осталих оптужених, како у истрази, тако и на главном претресу, а статус сведока сарадника је добио тек када је заменик Тужиоца за организовани криминал у завршној речи одустао од даљег кривичног гоњења у односу на њега.

Такође, неосновано се у жалбама бранилаца оптуженог ДД истиче да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП, јер је заснована на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, обзиром да је према жалбеним наводима суд приликом испитивања оптуженог ДД на главном претресу дана 18.12.2007. године пропустио да оптуженог поучи о свим правима, на шта је обавезан одредбом члана 321 став 1 ЗКП у вези са чланом 89 став 2 у вези члана 13 став 3 ЗКП. Наиме, увидом у списе предмета утврђује се да је овај оптужени приликом саслушања у истрази поучен о свим правима и обавезама, сходно напред наведеним члановима, па тиме што у даљем току кривичног поступка није сваки пут посебно у вези са изнетим поучаван, могло би се радити само о релативно битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 368 став 2 ЗКП-а, која није била од утицаја на законито и правилно доношење побијане пресуде, поготово што је све време имао стручну одбрану.

Неосновани су и наводи из жалби оптуженог ВВ и његовог браниоца да део исказа сведока СС1 на коме првостепени суд као главном доказу заснива своју пресуду у односу на оптуженог ВВ, и то у делу исказа када је овај сведок говорио о препознавању на основу фотографија, обављеном пред полицијским органима Данске, а који извештај је издвојен из списка предмета, јер се радило о незаконитом доказу, представља доказ на коме се пресуда не може заснивати и да је тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП. Ово стога што је правилно првостепени суд на основу одредбе члана 337 став 1 тачка 1 ЗКП прочитао записник о саслушању сведока СС1 од 07.05.2008. године, пред истражним судијом Посебног одељења Окружног суда у Београду и отклонио испитивање овог сведока путем видео-конференцијске везе, а услед објективне техничке немогућности да се обави саслушање овог сведока, јер надлежне власти Краљевине Данске нису у техничком смислу биле у могућности да обезбеде видео-конференцијско саслушање и поред свих напора које је суд уложио, па је тако овај доказ прибављен на законит начин, при чему треба истаћи да првостепени суд и не навод, нити заснива пресуду на наведеном извештају, како се то неосновано истиче у жалбама.

По оцени овога суда правилно је првостепени суд одбио и остале доказне предлоге бранилаца оптужених, који су ближе дати на страни 88 и 89 образложења побијане пресуде, правилно налазећи да је првостепени суд у смислу одредбе члана 361 став 7 ЗКП у образложењу пресуде навео, односно дао разлоге за све одлучне чињенице које су од значаја за одлуку, а извођење оних доказа за које је нашао да нису од значаја, је правилно одбио. При томе, првостепени суд је детаљно у образложењу пресуде навео које предлоге за извођење појединих доказа је одбио, уз истовремену оцену да је чињенично стање, на основу доказа који су изведени, поуздано и потпуно утврђено, те овакву оцену првостепеног суда прихвата и овај суд. Наиме, предлози за

извођење доказа подлежу оцени првостепеног суда у погледу њихове основаности, односно значаја за потпуно и правилно утврђење оних чињеница које имају карактер одлучних чињеница. Одредба члана 17 ЗКП, која садржи начело истинитог и потпуног утврђивања свих чињеница које су од важности за доношење законите одлуке и не обавезује суд да изведе све или поједине предложене доказе, као што ни одсуство предлога не ослобађа суд обавезе да изведе у том циљу све потребне доказе, па су и у овом делу супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Надаље, насупрот изнетим жалбеним наводима оптужених и њихових бранилаца, у првостепеној пресуди нису садржане ни битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368 став 1 тачка 11 ЗКП-а.

Наиме, изрека побијане пресуде је јасна и разумљива и није противречна сама себи и датим разлозима. Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнетих одбрана оптужених, правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа оптужених према учињеним делима, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени, а о чему ће бити речи код образлагања чињеничног стања.

Насупрот изнетим жалбеним наводима бранилаца оптужене ЕЕ, првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге у образложењу побијане пресуде да се ова оптужена заједно са осталим оптуженима, као више лица, удружили за вршење наведеног кривичног дела, на начин како је то ближе описано у изреци пресуде, јер је како код ове оптужене, тако и код осталих оптужених постојала првобитна намера за наведеним удруживањем, која у себи подразумева постојање вољног елемента за заједничким вршењем дела, па изрека првостепене пресуде није противречна датим разлозима.

Иначе, осим наведеног, жалбама оптужених и њихових бранилаца се у суштини побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези и због повреде кривичног закона, понављањем навода одбрана оптужених и истицањем да није доказано да су оптужени извршили кривична дела која су им стављена на терет.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнетих одбрана оптужених, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање из изреке побијане пресуде.

Наиме, чињенично стање описано у ставу I изреке побијане пресуде и то да је оптужени АА у Београду, новембра месеца 2006. године, организовао криминалну групу, са циљем вршења тешких кривичних дела за која се може изрећи казна затвора од најмање четири године, у којој је сваки члан криминалне групе има унапред одређену улогу и задатак, са циљем да група на организовани начин у дужем временском периоду, у међународним размерама,

ради стицања незаконите материјалне користи, врши најпре куповину ради даље продаје, а потом продају веће количине опојних дрога хероина и кокаина у Србији и земљама западне Европе, при чему су се удружили и постали припадници групе оптужени ГГ, ЕЕ, ББ, ВВ и сведок сарадник СА, као и више НН лица, на тај начин што су свесно прихватили активности криминалне групе као своје, манифестујући ову припадност извршавањем постављених задатака од стране организатора криминалне групе, који је организовао куповину опојне дроге кокаина и хероина, а који су према подељеним улогама у кући оптуженог АА, оптужене ЕЕ и ББ и оптужени ГГ, ситнили и просејавали преко сита, оптужени АА ситно, премеравао и миксао са прекурсорсима парацетамолом и кофеином, сведок сарадник СА пресовао на преси, па су ову опојну дрогу потом сви поменути паковали у паковања од око 500 грама, коју су по налогу оптуженог АА преузимала НН лица, које је као возаче у најмање два случаја проналазио и ангажовао оптужени ВВ, која лица су уз обећање или плаћање новчане накнаде за транспорт, преузимала опојну дрогу, транспортовала је до крајњих купаца, а оптужени ГГ је по налогу оптуженог АА и у више наврата преправљао акумулаторе, правећи тзв. "бункере" за скривање опојне дроге приликом транспорта, у које је могло да стане око пет килограма ове дроге по акумулатору, за које је од оптуженог АА добијао 50 евра по акумулатору, што су све чинили до 17.03.2007. године, првостепени суд је на несумњив начин утврдио пре свега на основу исказа сведока сарадника СА, као и на основу исказа оптуженог ГГ да је на захтев АА преправљао акумулаторе, за шта је добијао 50 евра по акумулатору, с тим што наводно није знао због чега служе ти акумулатори и да је направио само три таква акумулатора, као и на основу бројних писмених доказа, међу којима и на основу потврде о привремено одузетим предметима у којој се наводи да је од оптуженог АА између осталог одузета дизалица за пресу, рам за пресу, вангла, метална супена кашика, цедиљка, дигитална вагица, селотејп траке и четири војне гас маске, које предмете је током сведочења спомињао сведок сарадник СА да су исте користили приликом сејања, ситњења, премеравања хероина и мешања са парацетамолом и другим примесима, такође и пресовања, те на основу записника о увиђају, записника о претресању стана и других просторија, обављених вештачења, фотодокументације и других доказа. При томе је сведок сарадник СА изјавио да се са оптуженим АА познаје последњих 7-8 година, да му је последњих годину дана помагао у раду у паковању хероина, што су чинили у кући аа, да су када је почео да помаже оптуженом АА паковали 30 килограма хероина, да је ту била његова супруга ЕЕ и сестра ББ, да су дрогу паковали у подруму, која је била у коферу у пакетима од по пола килограма, па како су пакети били тврдо пресовани требали су да се разбију чекићем у ситније стање, па да се пресују на ситу, да би се затим могао убацити парацетамол, да је он био задужен за пресовање робе, а за ситњење ЕЕ и АА сестра ББ, а АА је био задужен за ситњење, мерио је на ваги и убацивао састојке у хероин. Даље је објаснио да је опојна дрога пакована у акумулаторе од 5-6 килограма, који акумулатори су ишли у стране земље, да је оптужени ГГ дошао у последњих 3-4 месеца – у односу на 17.03.2007. године, од када је почео да помаже у паковању дроге и да прави наведене акумулаторе, потврдио је да је донео четири гас маске из његовог села, које нису функционисале, па их нису користили, да је превоз хероина у иностранство организовао ВВ, кога је видео више пута. Такође је истакао у вези организације рада да је све то била идеја оптуженог АА.

Даље, чињенично стање описано у ставу II изреке под тачком 1 и то да је у Београду, тачно неутврђеног дана, новембра месеца 2006. године, по налогу оптуженог АА, организатора криминалне групе, припадник групе оптужени ВВ, према улози и задацима у организованој криминалној групи, ради даље продаје дроге, ступио у контакт и ангажовао СС2, држављанку __, која је прихватила да за накнаду изврши превоз опојне дроге хероин, за рачун оптуженог АА, крајњем купцу у некој од земаља западне Европе, првостепени суд је несумњиво утврдио пре свега на основу исказа сведока СС2, која је у овом предмету саслушана као сведок, а осуђена је пресудом Окружног суда у Краљеву, због предметне дроге, те на основу потврде о привремено одузетим предметима Управе криминалистичке полиције-Дирекције полиције, УКПод 11.11.2006. године, из које се утврђује да је од СС2 одузето 3.672,96 грама опојне дроге хероин, која је пронађена у простору за смештај ваздушног јастука у делу контролне табле са десне стране, испред места сувозача путничког моторног возила марке „Ауди А-3“, а да се радило о опојној дроги хероин утврђено је на основу исказа вештака ВВ2 по обављеном физичко-хемијском вештачењу, као и на основу исказа сведока сарадника СА. Наиме, сведок сарадник је изјавио да је за СС2 чуо из приче АА да је „пала“ негде у Србији, Крушевац, Краљево, тако нешто, са 3 килограма, 3,5 килограма, да је хероин био спакован у „air bagu“ и да је тај превоз организовао ВВ. Такође, чињенично стање у овом делу утврђено је и на основу аудио записа у вези транскрипта телефонских комуникација за број телефона који се односи на оптуженог СС2 из којих је више него очигледно да је један од саговорника који се према транскриптима наводи као АА, управо оптужени АА, како за број телефона који је од њега несумњиво одузет према наведеној потврди о привремено одузетим предметима, тако и за други наведени број телефона који од њега није одузет, али се налази у поменутој Кри.Пов.наредби, јер се ради о лицу које има специфичан глас, који је потпуно исти у овим телефонским комуникацијама. С тим у вези треба истаћи да правилно првостепени суд није одредио као доказ евентуално вештачење у наведеном смислу, налазећи да би то било у супротности са начелима економичности и целисходности и сувишно, имајући у виду све претходно наведене доказе. Такође, из ових телефонских комуникација несумњиво произлази да оптужени АА разговара са извесним ВВ, да употребљавају речи „то...оно...“ и друге неутралне термине када говоре о предмету разговора, али да је јасно да се саговорници добро разумеју, да говоре суздржано да их други не би разумели, ако евентуално чују ту телефонску комуникацију на други начин, да избегавају да спомињу имена, већ говоре о „овој малој“ или „она са наочалама“, а несумњиво је и према испитивању сведока СС2 да носи наочаре за вид, па правилно закључује првостепени суд да се све ове телефонске комуникације управо односе на предметни догађај, у вези испоруке дроге када је ангажована СС2 на описани начин. Даље, сведок сарадник СА је препознао у овим телефонским комуникацијама да су саговорници АА и ВВ, што је изричито изјавио. Првостепени суд је ценио и исказ сведока СС2 да јој се у првом контакту поводом ове испоруке дроге њој непознато лице представило као „Саша“, а што према списима предмета није надимак оптуженог ВВ, као и да је изјавила да се ради о истом лицу, по гласу који јој је касније рекао да баци торбу, правилно налазећи да је логично и животни да се лице које ју је контактирало на начин како је описала, не би представило правим надимком.

Да је оптужени АА предузео радње описане под тачком 2 II изреке

побијане пресуде и то да је у намери да неовлашћено прода опојну дрогу хероин у Данској, у Београду, дана 21.12.2006. године, ангажовао ССЗ, званог „ССЗ“, да за његов рачун изврши превоз опојне дроге хероин, на шта је овај пристао, услед чега је оптужени АА ССЗ предао акумулатор у који је претходно са сведоком сарадником СА сакрио пакете са овом дрогом, који су уградили у ССЗ путничко возило, али је на граничном прелазу Хоргош, приликом претреса аутомобила, у акумулатору пронађено седам пакета у којима се налазила наведена дрога, у укупној количини од 3.033 грама, због чега је против ССЗ вођен и окончан кривични поступак пред Окружним судом у Суботици под бројем К.116/06, због кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, првостепени суд је на несумњив начин утврдио из исказа сведока ССЗ који је потврдио да је дана 21.12.2006. године преузео опојну дрогу хероин у наведеној количини од АА, а по ранијем договору из Свилајнца од 14.12.2006. године, што је и изричито потврдио према транскрипту аудио-записа са главног претреса од истог датума, након што је извршен преглед ДВД снимка, а у ком делу је променио свој исказ дат пред истражним судијом где није спомињао АА као особу која има везе са поменутом дрогом, затим на основу извршеног прегледа ДВД снимка од 14.12.2006. године, увида у списе предмета Окружног суда у Суботици К.бр.116/06 против ССЗ, из службене белешке Управе граничне полиције – Одељење за границу, Одсек за контролу преласка државне границе, Станица граничне полиције Хоргош од 22.12.2006. године, записника о претресању моторног возила од стране УКП СБПОК – Одељење за сузбијање кријумчарења наркотика од 22.12.2006. године, записника о претресању лица исте Управе криминалистичке полиције од 22.12.2006. године, потврде о привремено одузетим предметима од истог датума, фотодокументације, исказа вештака ВВЗ, која је испитана у овом предмету у вези физичко-хемијског вештачења према записнику од 22.12.2006. године, на основу аудио-записа у вези транскрипата телефонских разговора за број телефона 064/548-2994, који се према наредби истражног судије од 29.11.2006. године односи на АА, те основу исказа сведока сарадника СА, који је изјавио да му је познат овај догађај, који је, као и на основу аудио записа у вези транскрипата телефонских разговора. При томе је сведок сарадник у вези са преслушаним телефонским комуникацијама изричито изјавио да је препознао глас ССЗ, са којим се и раније чуо телефоном, с тим да мисли да је у овим комуникацијама његов саговорник АА, а након прегледа наведеног ДВД снимка од 14.12.2006. године, је изјавио да је препознао ауто власника куће, марке „Форд“, јагодинских таблица, затим возило оптуженог ВВ, марке „Опел Корса“, са белим раткапнама, себе на крају снимка, где се види из профила, затим ССЗ и оптуженог АА, изјављујући да се радило о сусрету поводом неког договора оптуженог АА и ССЗ и у вези превоза дроге, а што је потпуно сагласно исказу сведока ССЗ, након што је поменутом пуштен ДВД снимак.

Чињенично стање из изреке побијане пресуде, описано под тачком 3 става II изреке и то да је неутврђеног дана, у другој половини фебруара 2007. године, по налогу оптуженог АА, у циљу превоза и неовлашћене продаје опојне дроге хероин у Данској, оптужени ВВ преко непознатог лица званог „Милан“, у Добоју, Република БиХ, ангажовао СС1, који је прихватио да превезе опојну дрогу хероин, па су тако дана 27.02.2007. године оптужени ВВ и СС1 изнајмили цип „Нисан Терано“, у који је наведени „Милан“ ставио акумулатор са скривеним хероином, којим је СС1 опојну дрогу по инструкцијама које је добио путем телефона превезао до Копенхагена у Краљевини Данској, где је у

контроли данске полиције дана 02.03.2007. године, у његовом возилу, у акумулатору пронађено 5 килограма опојне дроге хероин, те је СС1 лишен слободе, заједно са ЗЗ и ИИ, који су према постигнутом договору требали да преузму наведени хероин од СС1, а у кривичном поступку који је против њих вођен у надлежном суду у Копенхагену, ова лица су осуђена на казне затвора у трајању од по седам година, првостепени суд је несумњиво утврдио на основу исказа сведока СС1, који је прочитан на главном претресу према транскрипту аудио записа са главног претреса од 19.06.2009. године, као и исказа сведока ЗЗ, уједно уз отклањање саслушања ових сведока, те на основу исказа сведока ИИ путем видео-конференцијске везе, на основу пресуде Општинског суда у Копенхагену од 11.12.2007. године, која је потврђена 24.11.2008. године, према аудио-запису у вези транскрипата телефонских комуникација, из ког се утврђује да оптужени АА дана 03.03.2007. године телефоном разговара са извесним ВВ, као и према телефонским комуникацијама истих саговорника са истих бројева телефона дана 06.02.2007. године и 08.02.2007. године и на основу потврде о одузетим предметима.

Даље, да је оптужени АА тачно утврђеног дана, фебруара месеца 2007. године, у Новом Пазару, ради даље продаје, од оптуженог ДД, преузео опојну дрогу хероин, укупне тежине 5.128,15 грама, коју су оптужени ДД и ЂЂ, ради даље продаје, упаковали у десет пакета, облепљених браон селотејп траком, које су оптужени АА и ЖЖ потом сакрили у моторно возило марке „Шкода Фабиа“, испод предњег десног, као и левог блатобрана, што су потом поклопили заштитном пластиком, а оптужени ЖЖ је затим у току ноћи између 26. и 27.02.2007. године, по налогу оптуженог АА, наведеним путничким возилом кренуо из Новог Пазара ка Београду, у намери да тако скривени хероин превезе и преда оптуженом АА, али је на путу за Београд, на територији Крагујевца, приликом саобраћајне контроле, био заустављен, па је од стране радника ПУ Крагујевац ради провере, од њега била привремено одузето наведено путничко возило, а да је потом сведок сарадник по налогу оптуженог АА прихватио да из наведеног путничког возила узме скривени хероин, услед чега је дана 27.02.2007. године дошао у Крагујевац и на полицијском објекту ушао у круг паркинг плаца, али у намери да узме скривени хероин није успео, јер је у томе био спречен од стране полицијских службеника, а које је чињенично стање је описано под тачком 4 става II изреке побијане пресуде, првостепени суд је на несумњив начин утврдио најпре из одбране оптуженог ЖЖ, те писмених доказа у списима предмета и то увида у криминалистичко-техничку документацију, фотодокументацију, потврду о привремено одузетим предметима, записника ПУ Крагујевац од 27.02.2007. године о примопредаји возила, затим записника од 04.03.2007. године о претресању наведеног путничког возила, потврде ПУ Крагујевац – ОКП од 17.03.2007. године, из које се утврђује да су од ДД привремено одузети предмети и то мобилни телефон марке „Нокиа“ и друге ствари и потврде исте ПУ од 19.03.2007. године о привремено одузетим предметима од ЂЂ, те на основу листинга одлазно-долазног телефонског саобраћаја за број телефона 063/724-1963 за период од 01.02.2007. године до 31.03.2007. године, затим на основу налаза, закључка и мишљења вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду од 08.06.2007. године, физичко-хемијског вештачења ВВ3 од 12.03.2007. године, на основу исказа сведока сарадника СА у делу његовог сведочења које се односи на ову тачку оптужења, осим што је у вези оптуженог ЖЖ изјавио да нема било каквих сазнања да ли је

предузео наведене радње. Да су предметну опојну дрогу која је пронађена у возилу „Шкода фабиа“ претходно паковали оптужени ДД и ЂЂ, поред исказа сведока сарадника СА, утврђено је на основу налаза, закључка и мишљења вештака Биолошког факултета Универзитета у Београду, по обављеној ДНК анализи, како усмено на главном претресу, тако и у писаној форми, из ког се утврђује да је оптужени ДД од укупно десет пакета у којима се налазила опојна дрога хероин, био у непосредном контакту са шест таквих пакета, а два биолошка трага оптужене ЂЂ су пронађена на једном од наведених десет пакета у којима се налазила опојна дрога хероин, с тим што је вештак ВВ4 на главном претресу појаснила у вези писменог налаза и мишљења да је стигло десет папирних кеса у којима се налазило десет различитих пакета, да је у узорцима био присутан ДНК материјал пореклом од ДД и то шест пакета од укупно десет, додала је да је узорак 7#1 јединствен профил, за разлику од узорака 7#2 који је, као што је наведено, мешан ДНК профил, у коме су садржани алели који су из неспорног ДНК профила ЂЂ. Такође, и на основу аудио-записа у вези транскрипата телефонске комуникације између осталог утврђује се да су оптужени ЂЂ и ДД учествовали у наведеним радњама.

Чињенично стање описано под тачком 5 става II изреке и то да је оптужени АА неутврђеног дана марта месеца 2007.године, у својој кући аа и у путничком возилу „Ауди А-6“, на истој адреси неовлашћено држао опојну дрогу хероин и кокаин, који је претходнонеовлашћено набавио, а ради даље продаје у земљама западне Европе, у циљу стицања материјалне добити коју би остварио на разлици у цени, коју су по његовом захтеву у подрумским просторијама наведене куће припадници криминалне групе, оптужени ГГ, ЕЕ, ББ и сведок сарадник СА припремали за даљу продају, је утврђено на основу писмених доказа у списима предмета, а који су ближе наведени у образложењу побијане пресуде од 61-71 стране. Такође, на основу обавештења о току вештачења Биолошког факултета Универзитета у Београду од 22.03.2007. године, као и на основу усменог изјашњења вештака на главном претресу од 18.03.2008.године утврђено је да су утврђени неспорни ДНК профили АА, ГГ, ББ и ЕЕ. Поред тога, треба истаћи да је на основу исказа сведока сарадника СА првостепени суд утврдио одлучне чињенице и то у делу где је описао да га је оптужени АА позвао, па су се видели у Београду и рекао му да треба да му стигне неких 27 килограма хероина, од којих нешто треба да се спакује у акумулаторе, а нешто иде без акумулатора, да га је после пар дана АА позвао да дође до Наталинаца, али не његовим возилом, па је прешао код АА у ауто, да су наставили пут према Аранђеловцу пошто га је тамо чекао оптужени ГГ, који је носио 2-3 акумулатора, јер у току путовања оптужени АА пар пута телефонирао, а када су стигли у Београд, ГГ и он су отишли према ресторану, где их је АА оставио, чекајући АА позив, затим је АА прво позвао ГГ који је отишао код њега кући пешке, док је СА остао у ресторану, а после 10-15 минута позвао њега, да су ушли у дневну собу где је била ЕЕ, ББ, ГГ, АА и он, да су затим сишли у подрум и да му је АА рекао да има 17 килограма у које треба да се убаце примесе, којих 17 килограма није ишло у пресу и није требало да иде у акумулаторе, да је затим у подрум такође сишла ЕЕ, али ББ није силазила, да се све наведено догађало између 9-10 сати у вечерњим сатима и да су се договорили да почну раније сутра да би спаковали све одједном.

Даље, чињенично стање описано у ставу III изреке и то да је оптужени

АА дана 17.03.2007.године у Београду у аа, неовлашћено држао ватрено оружје и муницију, ближе означене у изреци побијане пресуде, које је претходно неовлашћено набавио, несумњиво је првостепени суд је утврдио из навода одбране оптуженог АА, који је потврдио да је у својој кући на наведеној адреси поменутог дана држао наведено оружје и муницију и празан оквир за пиштољ, те на основу налаза и мишљења вештака балистичке струке ВВ5 како усмено на главном претресу од 17.07.2007.године, тако и писмено од 02.02.2008.године из ког је утврђено да предметни пиштољ има неисправан оквир, али да се из њега могу вршити испаливања малокалибарских метака, те према томе представља ватрено оружје, које избацује пројектил под притиском барутних гасова, те да се није радило о неисправном оружју које није могло да се региструје, како је то оптужени АА тврдио у својој одбрани.

Насупрот изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је у образложењу пресуде дао јасне и уверљиве разлоге зашто је прихватио исказ сведока сарадника СА, који се детаљно и јасно изјаснио у погледу радњи које су предузимали оптужени, правилно налазећи да је његов исказ поткрепљен пре свега бројним писменим доказима. Такође, правилно је првостепени суд прихватио и исказе сведока СС4, СС5, СС6, СС7 и СС8, полицијских службеника ПУ Крагујевац, јер су појединачно на логичан, убедљив и истинит начин пружили своја сазнања у вези предметних догађаја за која су питани, у битним детаљима су међусобно сагласни, а потврђени су и писменим и другим материјалним доказима. Правилно је првостепени суд прихватио налазе и мишљења вештака балистичке, техничко-хемијске и молекуларно-биолошке, будући да су у довољној мери аргументовано, у складу са правилима науке и вештине и стручно обавили вештачења наређена од стране суда, које су потом саопштили приликом њиховог испитивања, а имају потпору и у другим изведеним доказима.

Насупрот изнетих жалбеним наводима, првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге зашто није прихватио одбрану свих оптужених, будући да је њихова одбрана у супротности са изведеним доказима и као таква је неистинита, субјективна, усмерена на избегавање или умањење кривице, а у појединим сегментима и нелогична. При томе је суд ценио наводе одбране да се сви оптужени нису међусобно познавали, а што је по њима било нужно да би се радило о криминалној организацији, правилно налазећи да исто није од утицаја на другачије сагледавање чињеничног стања, о чему ће бити речи код образлагања примене кривичног закона, које се оспорава жалбама оптужених и њихових бранилаца. Првостепени суд је ценио и исказ сведока СС2 са главног претреса где је изјавила да не препознаје ниједно лице које је видела у судници, као лице које је описала као мушкарца црне косе, крупније грађе, старости можда 35 година, а који опис у великој мери одговара опису оптуженог АА, који је у њено возило оставило дрогу, али је правилно нашао да је исто без утицаја на другачије сагледавање чињеничног стања, имајући у виду друге доказе на основу којих је утврђено да је то лице било управо оптужени АА, при чему је овај сведок на главном претресу изјавила да је због свега уплашена, а што би могло бити један од разлога „непрепознавања“, јер таквој изјави, како то правилно налази првостепени суд, одбрана оптуженог АА у овом делу у супротности је са исказом сведока сарадника СА, аудио-записима телефонских комуникација у вези транскрипата и другим писменим доказима. Правилно

закључује првостепени суд да су то уједно разлози за неприхватање одбране оптуженог ВВ у вези исте тачке оптужења, имајући у виду да је сведок сарадник СА у вези аудио-записа преслушаних телефонских комуникација изјавио да је сигурно препознао ВВ глас, па је чињеница да на основу извештаја ЈП „Телеком Србија“ од 13.01.2009.године утврђено да за „pre-paid“ картицу мобилне телефоније 064/_ „Телеком Србија“ А.Д. не поседују податке о власнику, као и да се из извештаја ЈП „Телеком Србија“ од 24.03.2009.године утврђује да је број телефона 021/_ јавни телефон са жетонима и картицама од 2002.године, да су оба наведена извештаја затражена према бројевима телефона који се наводе у транскрипцијама аудио-записа конкретних телефонских комуникација, код којих се као саговорник оптуженог АА наводи „ВВ“ или само „ВВ-“, иако се ти конкретни бројеви не могу довести у непосредну везу са оптуженим ВВ, исто је без утицаја на другачије сагледавање чињеничног стања, имајући у виду наведени исказ сведока сарадника и друге поменуте доказе. Првостепени суд је ценио и наводе одбране оптуженог АА да никада није видео ССЗ, да га не познаје и да се никада нису сусрели у Свилајнцу и правилно исте није прихватио, а имајући у виду да је у директној супротности са ДВД снимком од 14.12.2006.године и исказом сведока сарадника СА и другим доказима. Из исказа сведока СС1 и ЗЗ несумњиво је утврђено да је СС1 био у договору са оптуженим ВВ у вези тога да превезе предметну дрогу, док је ЗЗ био у договору са оптуженим АА, наводно у вези продаје возила, али јасно је да се ради о истом догађају који описују сведоци СС1 и ЗЗ, који се претходно нису познавали и да је разлог њиховог сусрета била искључиво даља продаја предметне дроге коју је несумњиво организовао оптужени АА а надаље реализовао оптужени ВВ пронашавши возача СС1, па је одбрана оптуженог АА у вези исте тачке оптужења да наведено није тачно у директној супротности са исказом сведока сарадника и другим наведеним доказима, што су уједно и разлози неприхватања одбране оптуженог ВВ-конклюдентно порицање, како то правилно налази првостепени суд. Поред тога, сведок СС1 је тврдио да је „Драган“ са којим је контактирао у вези конкретне испоруке дроге, у ствари ВВ кога је препознао на фотографијама у полицији и у суду у Копенхагену. И сведок сарадник је изјавио да је за проналажење лица која су вршила транспорт дроге био задужен оптужени ВВ, који је послао возило „Опел корса“ и да исти говори „чешки“ или „словачки“, што је лично чуо једном другом приликом, а што одговара сведочењу СС1. Такође, правилно првостепени суд није прихватио одбрану оптуженог АА везано за конкретну испоруку дроге у вези „Шкоде Фабија“, а имајући у виду да је на основу суочења између оптуженог АА и сведока СС9, сведок СС9 одговорио да наводи оптуженог АА да га никада није видео нису тачни, а такође приликом суочења између оптужених ЖЖ и АА, оптужени ЖЖ је одговорио да адвокат АБ може да посведочи ко их је упознао, као и СС9. Осим наведеног, на основу листинга телефонског саобраћаја који се односи на оптуженог ЖЖ утврђује се да су са броја телефона 064/900-9339, који је према потврди о привремено одузетим предметима од 17.03.2007.године одузет од оптуженог АА, била упућена два позива према броју телефона који је у то време користио оптужени ЖЖ, а одбрана оптуженог АА је у супротности и са исказом сведока сарадника и другим писменим доказима, ДНК анализом и исказима сведока, а што су уједно разлози неприхватања одбрана оптужених ДД, ЂЂ и ЖЖ. Наиме, одбрану оптуженог ЖЖ да је мислио да се ради о некој „специјалној фарби“, правилно није прихватио првостепени суд, налазећи да је таква одбрана нелогична и неживотна, јер старосна доб и животно искуство

овог оптуженог управо указује да је морао да зна да се ради о опојној дроги, а тим пре што је иста била сакривена у предњем делу возила, код браника, те је нелогично да се било каква „фарба за возило“, превози у том делу возила, тако скривена и да приликом заустављања од стране саобраћајне полиције и привременог одузимања наведеног возила, оптужени ништа о томе није саопштио полицајцима, имајући у виду при том и чињеницу да је оптужени ЖЖ одмах пошто је возило одузето, напустио територију Републике Србије и извесно време боравио на територији Босне и Херцеговине, након чега је добровољно дошао у Србију и пријавио се надлежним органима. Такође, правилан је закључак првостепеног суда да је нелогична и неживотна одбрана оптужених ДД и ЂЂ о нађеним „ДНК траговима“ на паковањима хероина, што је по њима последица тога што су претходно заменили возило марке „Голф“ у коме су остале траке и кеса, имајући у виду одбрану оптуженог АА да је наведено возило које је преузео од ДД продао после неких 10-15 дана на ауто-пијаци у Шапцу, тврдећи да возило није продао са поменутих кесама и тракама, те да су највероватније исте бацили радници перионице који су дубински чистили возило, па је крајње неживотно, нелогично и немогуће да оптужени АА возило које је узео од оптуженог ДД дубински среди, радници који раде на томе побацају кесе и траке, да он то возило прода трећем лицу, те да потом оптужени АА у Новом Пазару, одакле је и ДД, дрогу пакује у возило „Шкода Фабија“, оптуженог ЖЖ и то у истим кесама и тракама које су наводно остале у ДД возилу, а које су иначе ДД и ЂЂ употребљавали приликом одласка у посету свом оцу који се налази на издржавању казне затвора у КПЗ Ниш. При томе је оптужена ЂЂ мењала свој исказ, који се односи на мобилне телефоне, не пружајући суду уверљиве разлоге таквом поступању, па имајући у виду све напред наведено, правилан је закључак првостепеног суда да одбране оптужених ЖЖ, ДД и ЂЂ нису поткрепљени ниједним ваљаним доказима изведеним у току поступка. Такође, правилан је закључак првостепеног суда да је у вези дела под тачком 5 II изреке побијане пресуде одбрана оптуженог АА у супротности са исказом сведока сарадника СА и другим напред наведеним доказима и то ДНК анализом, исказима сведока писменим доказима, а што су уједно разлози неприхватања одбрана оптужених ГГ, ЕЕ и ББ. Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да је одбрана оптуженог ГГ неуверљива и у делу где је настојао да објасни како се није изјаснио истражном судији, јер се наводно плашио полиције, што је први пут изнео на главном претресу, док је истражном судији навео други разлог-да је уморан и да због тога не жели да изнесе своју одбрану, јер није логично да оптужени износи два различита исказа на једну исту околност, иако је био у могућности да већ истражном судији наведе разлоге које је касније изнео на главном претресу. Такође, одбрана оптужене ББ је у супротности са ДНК анализом, на основу које је утврђено да је њен биолошки траг пронађен на поменутом месту, као и одбрана оптужене ЕЕ. Осим наведеног, приликом суочења сведока сарадника са оптуженима АА, ГГ, ДД и ББ на околности опречних изјава, сведок сарадник је остао доследан својим тврдњама и био умереног опхођења и уверљив за разлику од оптужених са којима се суочио, при чему треба истаћи да је оптужени АА током поступка мењао свој исказ у вези сврхе акумулатора које је правио оптужени ГГ, наводно штитећи СА, а да за то није навео ниједан логичан и уверљив разлог. И на крају, правилно првостепени суд није прихватио ни одбрану оптуженог АА у вези кривичног дела описаног у ставу III изреке, јер и поред чињенице да је предметни пиштољ био са неисправним оквиром и да као такав није могао да се региструје, исти је

према налазу и мишљењу вештака балистичке струке ватрено оружје, обзиром да из њега могу да се испалују пројектили, за који оптужени, што и сам потврђује није имао одобрење, нити дозволу надлежног државног органа, па правилно закључује првостепени суд да ако оптужени није могао да региструје то оружје, могао је да га пријави надлежним органу ради даље процедуре која је предвиђена за такво оружје, а не да га непријављено и неовлашћено држи у свом поседу.

Дакле, имајући у виду напред наведено, по оцени овога суда првостепени суд је правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, па су супротни жалбени наводи оптужених АА, ББ, ВВ и њихових бранилаца и бранилаца оптужених ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ оцењени као неосновани и у овим жалбама се у суштини понављају наводи одбрана оптужених и даје другачија оцена изведених доказа од оне коју је дао првостепени суд, а који су и по оцени овога суда правилно оцењени, како је то напред наведено.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

Првостепени суд је правилно и у потпуности утврдио чињенично стање и на исто правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама оптужених АА, ГГ, ЕЕ, ББ и ВВ стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 2 у вези става 1 КЗ, а у радњама оптужених ДД, ЂЂ и ЖЖ сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, у саизвршилаштву, у вези члана 33 КЗ, и у радњама оптуженог АА сва законска обележја кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за која их је и огласио кривим, па се неосновано жалбама бранилаца оптужених побија првостепена пресуда и због повреде кривичног закона.

Наиме, правилан је закључак првостепеног суда да су сви оптужени предузимајући наведене радње, исте предузели ради даље продаје дроге, при чему су оптужени АА, ГГ, ЕЕ, ББ и ВВ извршили квалификоване облике истог дела, као више лица, која су се заступајући криминалну групу коју је организовао оптужени АА и чији су припадници постали, удружили за вршење наведеног дела, а на начин како је то ближе описано у изреци побијане пресуде, па се неосновано жалбама оптужених АА, ББ и њихових бранилаца и бранилаца оптужених ГГ и ВВ истиче супротно. Такође, правилан је закључак првостепеног суда да ови оптужени који су извршили тежи облик основног кривичног дела, исто нису учинили у продуженом трајању, јер је за постојање наведеног квалификованог облика кривичног дела потребно да се више лица удружило за вршење тих дела, при чему је довољно да је учињено макар и једно дело, који услов је у односу на сваког од оптужених испуњен. Првостепени суд је дао и разлоге за свој закључак да су оптужени ДД, ЂЂ и ЖЖ наведени основни облик кривичног дела извршили у саизвршилаштву, јер су на описани начин, учествујући у радњи извршења, заједнички извршили кривично дело, па су супротни жалбени наводи неосновани. Даље, правилан је закључак првостепеног суда да су оптужени кривична дела за која су оглашени кривим извршили са директним умишљајем. Наиме, правилно закључује првостепени

суд да је оптужени АА био свестан да наведену дрогу најпре купује ради даље продаје, а потом предузима друге поменуте радње у смислу даље продаје и то већу количину опојних дрога хероина и кокаина у Србији и земљама западне Европе, док су остали оптужени били свесни да наведене радње за које су оглашени кривим, предузимају управо ради даље продаје наведене дроге, односно неовлашћеног стављања у промет, па су дакле поступали са директним умишљајем. При томе, овај умишљај се код оптужених који су оглашени кривим за квалификовани облик дела, поред наведеног, огледа и у томе да су били свесни чињенице да исто чине удруживањем, као више лица, за вршење наведеног дела, па су и поред тога хтели извршење дела, а намера ових оптужених је управо била да се удруже са циљем како би чинили неовлашћени промет дроге или како би предузимањем наведених радњи учествовали у томе, што су и чинили у правцу наведеног дела, за које се може изрећи казна затвора од четири године или тежа казна, при чему је та намера испољена реално кроз правни облик организоване криминалне групе, па се због тога ради о организованом криминалу у смислу члана 2 и члана 3 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, у вези члана 504-а ЗКП, уз испуњење осталих или факултативних законских услова, који се односе на то да су поменути исто чинили ради стицања незаконите материјалне користи, на организован начин и у дужем временском периоду, у међународним размерама, при чему је сваки члан криминалне групе имао унапред одређени задатак или улогу, а коју криминалну групу је према утврђеном чињеничном стању организовао оптужени АА, у коју су се удружили и постали припадници групе оптужени ГГ, ЕЕ, ББ, ВВ и сведок сарадник СА. Такође, оптужени АА је и кривично дело из члана 348 став 1 КЗ извршио са директним умишљајем, јер је био свестан да наведено оружје и муницију држи неовлашћено, без одобрења или дозволе надлежног државног органа, па је и поред тога хтео извршење истог. Следствено томе, супротни жалбени наводи оптужених и њихових бранилаца побија првостепена пресуда и у овом делу.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом свих изјављених жалби, овај суд налази да су жалбе бранилаца оптужених ГГ и ЂЂ основане, док су остале изјављене жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције у смислу члана 54 КЗ, од олакшавајућих околности на страни оптуженог ГГ ценио да је неосуђиван, да је у време извршења дела био млађе пунолетно лице, са тек навршених 18 година, а на страни оптужене ЂЂ да је неосуђивана, изузетно лошег здравственог стања, јер је у међувремену оболела од “sclerosis multiplex”, почев од средине 2007. године, ближе према медицинској документацији у списима, да је током трајања поступка наставила школовање на БК факултету, да је дипломирала на економији и уписала мастер студије-смер економске дипломатије, као и заједничку олакшавајућу околност коректно држање у поступку, а од отежавајућих околности степен кривице оптужених, друштвена опасност и штетности последица употребе опојних дрога од стране крајњих корисника, којима је ова дрога, сасвим извесно била намењена, нарочито што се односи на здравље конзументата, јер се по правилу ради о млађим особама која се одлучују на тај корак лакомислено и непромишљено, код којих та употреба ствара зависност, често са неизвесним исходом лечења, чега су оптужени, обзиром на њихова својства и животно

искуство свакако били свесни, а на страни оптуженог ГГ, као припадника организоване криминалне групе, и да је исказао упорност у извршењу дела, обзиром да је дело за које је оглашен кривим вршено у ближе неодређеном временском периоду и да је предузимањем радњи за које је оглашен кривим исто чинио ради неовлашћеног стављања у промет велике количине опојних дрога у међународним размерама, па је нашао да олакшавајуће околности на страни оптужених имају карактер нарочито олакшавајућих околности, те је оптуженог ГГ осудио на казну затвора у трајању од 3 године, а оптужену ЂЂ на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, уз урачунавање временаведеног у притвору, као у изреци побијане пресуде.

Међутим, основани су жалбени наводи бранилаца ових оптужених да је првостепени суд и поред тога што је олакшавајуће околности на страни ових оптужених ценио као нарочито олакшавајуће околности, истима није дао адекватан значај, посебно имајући у виду да се ради о неосуђиваним лицима, те године живота оптуженог ЂЂ и здравствено стање оптужене ЂЂ, а да је дао пренаглашен значај отежавајућим околностима на страни оптужених, те да је овим оптуженима изрекао казне затвора у дужем временском трајању него што је то неопходно са становишта сврхе кажњавања.

Стога је овај суд дајући адекватан значај како олакшавајућим околностима на страни ових оптужених, које и по оцени овог суда имају карактер нарочито олакшавајућих околности, како је то правилно нашао и првостепени суд, али истима није дао адекватан значај, тако и отежавајућим околностима, којима је првостепени суд дао пренаглашен значај, уважио жалбе бранилаца оптужених ГГ и ЂЂ и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни тако што је применом одредби чланова 4, 14, 42, 45, 54, 56, 57 и 63 Кривичног законика, оптуженог ГГ осудио на казну затвора у трајању од 2 године, а оптужену ЂЂ на казну затвора у трајању од 1 године, у које казне се оптуженима има урачунати време лишења слободе и у притвору, као у изреци ове пресуде.

По налажењу овога суда, са овако одмереним казнама у потпуности ће се остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ и исте су у свему у складу са тежином учињених дела и степеном кривице оптужених као учинилаца.

Што се тиче осталих оптужених, првостепени суд је на страни свих оптужених као заједничку олакшавајућу околност ценио њихово коректно држање у поступку, чиме су исказали свој однос према делу, након што су исто починили, а такође на страни оптуженог ДД да је породичан човек и отац шесторо малолетне деце, на страни оптужене ББ да је неосуђивана и да је у међувремену наставила студије на БК факултету, за оптужену ББ да је неосуђивана, за оптуженог ЖЖ да се бави хуманитарним радом као председник управног одбора Дома за ментално заостала лица у Тутину и његово лоше здравствено стање, јер дуже времена болује од емфизема плућа, на страни оптуженог ВВ да је породичан човек и отац троје деце, од тога двоје малолетне, а од отежавајућих околности на страни оптуженог АА његову ранију осуђиваност, при чему је имао у виду да се не ради о истоврсном кривичном делу, али да је у односу на оба ова дела, како из раније осуде, тако и за

предметно, заједнички мотив између осталог да се дође до имовинске користи на незаконит начин, да се ради о организатору криминалне групе, која је показала завидан ниво организованости, како би се дрога у већим, као и великим количинама, посредством више лица продала даље према земљама западне Европе, при чему су нека од тих лица у иностранству, која су били само „даља рука“, или „курири“ оптуженог АА у тим земљама осуђени на дугогодишње казне затвора, а имао је у виду и да су други „курири“ у Србији осуђени на знатно мање казне за исто чињење, на страни оптуженог ДД његову ранију вишеструку осуђиваност – 5 пута, између осталог и због истоврсног кривичног дела – кривичног дела из члана 245 став 1 КЗ СФРЈ, пресудом из 1998. године, а такође више пута због кривичних дела која нису истоврсна, чиме је показао склоност ка вршењу разнородних кривичних дела и то у дужем временском периоду, а у односу на кривично дело недозвољене трговине, иако се не ради о истоврсном кривичном делу као предметно, заједнички је мотив, између осталог да се дође до имовинске користи на незаконит начин, на страни оптуженог ЖЖ ранију осуђиваност, али да се не ради о истоврсном кривичном делу, али у односу на оба ова дела, како из раније осуде - крађе, тако и предметне, заједнички мотив између осталог је да се дође до имовинске користи на незаконит начин и на страни оптуженог ВВ ранију осуђиваност, али да се не ради о истоврсном кривичном делу, али да је заједнички мотив између ова два дела, како из раније осуде – разбојничке крађе, тако и предметне, да се дође до имовинске користи на незаконит начин, а као заједничку отежавајућу околност за све оптужене степен кривице, друштвена опасност и штетност последица употребе опојних дрога од стране крајњих корисника којима је ова дрога сасвим извесно била намењена, нарочито што се односи на здравље конзумента, јер се по правилу ради о млађим особама која се одлучују на тај корак лакомислено и непромишљено, код којих та употреба ствара зависност, често са неизвесним исходом лечења, чега су оптужени, обзиром на њихова својства и животна искуства свакако били свесни, затим што се тиче оптужених ЕЕ, ББ и ВВ, као припадника наведене организоване криминалне групе је у томе што су исказали упорност у извршењу дела, јер је дело вршено у ближе неодређеном временском периоду, као и да су предузимањем радњи за које су оглашени кривим исто чинили ради неовлашћеног стављања у промет велике количине опојне дрогеу међународним размерама.

Свим овим околностима из члана 54 КЗ, како олакшавајућим, тако и отежавајућим, првостепени суд је насупрот изнетим жалбеним наводима, дао адекватан значај, правилно налазећи да олакшавајуће околности на страни оптужених ЕЕ и ББ имају карактер нарочито олакшавајућих околности које оправдавају примену одредби о ублажавању казни, па је оптуженом АА најпре утврдио појединачне, затим јединствену казну затвора као у изреци побијане пресуде, док је остале оптужене осудио на казне затвора, такође ближе означене у изреци побијане пресуде, са којима ће се и по оцени овога суда у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ и исте су у свему у складу са тежином извршених дела и степеном кривице оптужених као учинилаца.

Следствено томе, супротни жалбени наводи, као и предлози из ових жалби и то како из жалбе Тужиоца за организовани криминал за строжијим, тако и из жалби оптужених АА, ББ, ВВ и њихових бранилаца и бранилаца оптужених

ДД, ЕЕ и ЖЖ за блажим кажњавањем, оцењени су као неосновани, а са напред наведених разлога. Наиме, првостепени суд је правилно утврдио све релевантне околности из члана 54 КЗ и истима дао адекватан значај, како је то напред наведено, а у овим жалбама не наводи се ниједна околност коју првостепени суд није ценио приликом одмеравања казне оптуженима, а које би биле од значаја за исту.

Правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 196 став 1, 194 став 1 и 193 став 1 - 3 ЗКП, оптужене обавезао да на име трошкова кривичног поступка плате износе који ће бити појединачно одређени посебним решењем, јер су недостајали сви подаци о висини трошкова у поступку, у моменту пресуђења, као и да на име паушала плате износе ближе означене у изреци побијане пресуде, која висина је одмерена према сложености, дужини трајања кривичног поступка и њиховом имовном стању, па су и овом делу супротни жалбени наводи оптужених АА, ББ, ВВ и њихових бранилаца и бранилаца оптужених ГГ, ЕЕ, ДД и ЋЋ оцењени као неосновани.

Треба истаћи да је у жалби браниоца оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ, адвоката АБ наведено да се првостепена пресуда побија и због одузимања имовинске користи и имовинско правним захтевима, али како првостепени суд о наведеном и није одлучивао, то су ови наводи из жалбе неосновани и беспредметни.

Такође, правилно је првостепени суд у односу на оптужене АА и ЖЖ применом члана 246 став 7 КЗ одузео опојну дрогу и средства за њихову производњу и прераду, како је то ближе означено у изреци побијане пресуде, као и на основу одредбе члана 87 став 1 и став 2 у вези члана 79 став 1 тачка 7 и 80 КЗ изрекао меру безбедности одузимања предмета за које је утврдио да су употребљени или намењени за извршење кривичног дела, као и који су настали извршењем кривичног дела, који су својина учинилаца, али и у случају када нису својина учинилаца, јер и даље постоји опасност да ће ови предмети бити употребљени за извршење кривичног дела, узимајући у обзир све околности случаја, па су тако од оптужених АА, ГГ, ДД, ЖЖ, ЕЕ, ББ, ЖЖ и ВВ одузети предмети ближе означени у изреци побијане пресуде, па су жалбе оптужених АА, ББ и ВВ које су изјављене из свих законом предвиђених разлога, па дакле и у односу на овај део побијане пресуде, као и жалба браниоца оптужених АА, ГГ, ЕЕ и ББ, и у овом делу одбијене као неосноване.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 391 и 388 ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар,
Александра Симић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Слободан Рашић,с.р**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић